

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapjogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

Hiv. szám: –

Ügyintéző:

Telefon:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **Panaszosos** által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja, azonban a Pp. 397/J § b) pontja értelmében a jogi képviselővel eljáró felek, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek részére kötelező.

Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban. A határozat bírósági felülvizsgálta iránti keresetlevél elektronikusan előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos a Rendőrkapitányság munkatársai ellen tett panaszt, amely szerint *-n * óra * perc körüli időben a rendőrök jogtalanul állították elő és az intézkedés részrehajló is volt.

A megfogalmazott panaszbeadványt a Panaszos élettársa, *-n elektronikus úton terjesztette elő a Panasztestület részére, amelyet – felhívást követően egy esetben – *-n postai úton aláírásukkal ellátva mindketten megerősítettek, érdemi kiegészítést nem tettek. A *-én kelt meghatalmazás eredeti példánya is csatolásra került a beadványhoz.

A Panaszos *-n személyesen megjelent a * Alosztályán és bejelentést tett, amelyben előadta panaszát.

A panaszbeadvány szerint *-n * óra * perc körüli időben a * szám alatt található az áruház parkolójában történt az intézkedés „egy kis szóváltás” miatt.

A Panaszos állítása szerint a tulajdonában lévő gépkocsival parkolni szeretett volna egy parkolóhelyre, de nem vette észre, hogy egy másik autó is oda szeretett volna állni. A másik gépkocsival kapcsolatban arra emlékezett, hogy szürke színű volt, „de sem a típusát, sem a rendszámát” nem tudta, arra emlékezett csupán, hogy „egy férfi vezette és volt vele egy kisgyerek”.

A Panaszos előadása szerint szóváltásba keveredtek a másik autó vezetőjével „a parkolás miatt”, úgy, hogy ki sem szálltak a járművekből. A Panaszos kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy „azt, hogy mit mondtunk egymásnak, már nem tudom idézni.” Végül is a Panaszos állt be a parkolóhelyre, akivel ekkor az élettársa is vele volt, aki bement vásárolni az üzletbe, a Panaszos pedig az autóban maradt. Az ismeretlen férfi elment az autóval, és 10 perc elteltével megjelent négy-öt rendőrautó és kiszállt vagy hat-hét rendőr. A rendőrök „férfiak voltak, egyenruhások, de sem a nevüket, sem a rendfokozatukat, sem a jelvéyszámukat” nem ismerte a Panaszos. A rendőrök igazoltatták. Ekkor odament a rendőrökhöz „az az úr, akivel szóváltásba” keveredett, de azt nem hallotta, hogy mit mondott nekik.

A rendőrök „átnézték” a Panaszos autóját és ekkor a vezetőülés melletti könyöklőben megtalálták a „vipérát” vagyis a „teleszkópos-botot”, amely a Panaszos tulajdonában volt. A „vipera megtalálásáról a rendőrök írtak egy jegyzőkönyvet, átvételi elismervényt”, amelyet a Panaszos a meghallgatási jegyzőkönyvéhez csatolt.

Az egyik rendőr közölte, hogy a Panaszos elmehet, mindjárt végeznek. Közben a Panaszos „barátnője” megérkezett a vásárlásból.

Egy másik rendőr, „valószínűleg a parancsnok”, kicsit félre hívta őt és közölte, hogy „gyorsított szabálysértési eljárás miatt” be kell vinniük a Rendőrkapitányságra.

A gépkocsi a parkolóban maradt lezárva, a Panaszos „pedig a rendőrökkel ment a Rendőrkapitányságra,” ahol „rendben volt minden”, a meghallgatása után „panasz és sérülésmentesen” szabadon engedték.

A Panaszos előadta, hogy a panaszt azért tette meg, mert az élettársa a történetek után beszélt egy ügyvéddel személyesen, amely megbeszélésen a Panaszos nem volt jelen. Az ügyvéd azt

mondta, hogy jogtalan volt az előállítás, mert az intézkedő rendőrök el szeretnék volna engedni, de mégsem tették, mert akivel szóváltásba keveredett, az „egy ezredesi rangban lévő rendőr volt.”

A Panaszos számára az, hogy akivel „szóváltásba keveredett”, egy rendőr ezredes, csak a Rendőrkapitányságon derült ki, amikor megkapta az előállításról készült jelentést másolatban.

A Panaszos véleménye szerint csak azért történt vele szemben a „gyorsított eljárás, az előállítás, mert a rendőr ezredes így kívánta, így akart” neki „bosszúságot okozni”.

A Panaszos előadta továbbá, hogy a „szóváltás során” nem tudta, hogy rendőr az „idegen férfi”, mivel „nem utalt semmivel rendőri mivoltára”.

A panaszról készült jegyzőkönyv alapján panasz eljárás indult a Rendőrkapitányságon a Panaszos tekintetében.

A Panaszos élettársa által elektronikus úton eljuttatott panaszbeadványa alapján a Panasztestületnél indult eljárás, mind a Panaszos, mind pedig élettársa tekintetében.

Az Rtv. 93. § (3)-(4) bekezdései alapján a Rendőrkapitányság a folyamatban lévő panasz eljárást a Panasztestület értesítését követően felfüggesztette.

A *-n kelt panaszbeadvány szerint a Panaszos élettársa a Panasztestület részére eljuttatott e-mailben előadta, hogy be szerettek volna parkolni egy áruház parkolóhelyére, amikor szemben „érkezett egy nagy szürke autó, aki szintén arra a helyre akart parkolni”, de a beadvány előterjesztője és a Panaszos „volt ott előbb”.

A szürke autó vezetője lehúzta a kocsija ablakát, és elkezdett „dühöngeni, szó szerint” azt mondta, „b***meg, nem látsz”, erre a Panaszos visszaszólt, „de látok, én voltam itt előbb”. A szürke autós majdnem nekik hajtott, erre a Panaszos azt kérdezte, „mit csinálsz b***meg, normális vagy?” A szürke autó tulajdonosa lehúzta a kabátja cipzárját, és „félíg kihúzta a rendőr igazolványát”. Erre a Panaszos oda szólt neki, „engem nem érdekel, hogy rendőr vagy!”

A beadvány szerint PANASZOS ÉLETTÁRSA kiderítette, hogy „egy nem szolgálatban lévő rendőr ezredessel” állnak szemben, aki úgy húzta rájuk a kormányt, hogy az autójában volt egy kisgyerek. Panaszos élettársa bement vásárolni, és amikor kijött, azt látta, hogy „5 rendőrautó, sok rendőr” volt a helyszínen, „az ezredes úr megszólal, ha nem lett volna itt a gyerek velem, kiszálltam volna és szétrúgtam volna” az ember fejét. A rendőrök semmivel nem foglalkoztak, beültették a Panaszost a rendőrautóba és előállították a Rendőrkapitányságra. A várakozás közben az ezredes úr ismételt megszólalt „8 napig a fogdán fogsz megrohadni”.

Panaszos élettársa *-n kelt e-mailben, amelyet postai úton is eljuttatott a Panasztestület részére aláírásaikkal hitelesítve, az Alosztályon felvett jegyzőkönyvre hivatkozva tett kiegészítéseket, azonban ez újabb tényeket nem tartalmazott. Ismételt sérelmezte és vélelmezte azt, hogy „egy magas pozícióban lévő ezredes utasítására hurcolták el” a Panaszost, „mint egy bűnözőt”.

Tekintettel arra, hogy Panaszos élettársa vonatkozásában a Panasztestület állásfoglalásában alapjogot súlyosan sértő intézkedést nem állapított meg, ezért jelent eljárásban csak a Panaszos panaszát vizsgáltam ki és bíráltam el. PANASZOS ÉLETTÁRSA vonatkozásában az állásfoglalást a további eljárás lefolytatása céljából az illetékes rendőri szerv vezetője részére megküldtem.

A Panaszos a fentiekre tekintettel kérte, hogy a panaszait a Panasztestület vizsgálja ki.

A Panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban – *beadványa szerint* – az alábbiakat sérelmezte:

1. az előállítás jogalapját,
2. a rendőri intézkedés részrehajló voltát.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri intézkedés érintette a Panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, illetve a IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, valamint a XXIV. cikkben foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát.

Az állásfoglalás alapján a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett a bejelentés kapcsán, ezért a Panaszossal szemben megfelelő jogalap birtokában intézkedtek.

A Panasztestület kimondta, hogy a Panaszos előállítására megfelelő jogalap nélkül került sor, így álláspontjuk szerint sérült a Panaszos személyi szabadsághoz való alapvető joga az előállítás foganatosítása kapcsán.

A rendőrök hangnemére és bánásmódjára vonatkozó kifogás tárgyában a Panasztestület álláspontja szerint a Panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható, tekintettel a felek tényelődása között feszülő, feloldhatatlan ellentmondásra.

A Panasztestület a Panaszos részrehajló rendőri intézkedésre vonatkozó sérelme kapcsán arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőrség részrehajlóan intézkedett a Panaszossal szemben, így a Panasztestület arra a konklúzióra jutott, hogy sérült a Panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- elektronikus úton előterjesztett panaszbeadvány,
- előterjesztett panasz megerősítése (postai úton),
- meghatalmazás a Panasztestület eljárására vonatkozóan,
- rendőri szerv vezetőjének átirata és annak mellékletei:
- Rendőrkapitányság jelentése, valamint parancsnoki vélemény és kivizsgálás előállítás végrehajtásáról Panaszos vonatkozásában,
- átirat kijelölésről szabálysértési előkészítő eljárás lefolytatásáról Panaszos vonatkozásában,
- rendőrfőkapitányának határozata kijelölésről szabálysértési előkészítő eljárás lefolytatásáról Panaszos vonatkozásában,
- Alosztálya, jegyzőkönyv bejelentésről Panaszos vonatkozásában és mellékletei:
- Rendőrkapitányság átvételi elismervény közbiztonságra különösen veszélyes eszköz ideiglenes elvételéről Panaszos vonatkozásában,
- Rendőrkapitányság Rendészeti Osztálya által a Panaszos fogvatartásáról kiállított igazolás,
- Rendőrkapitányság Hivatala, értesítés iratismertetéséről Panaszos vonatkozásában,
- Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztály, jegyzőkönyv eljárás alá vont személy meghallgatásáról Panaszos vonatkozásában,
- Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztály vezetőjének átirata kizárás kezdeményezése miatt,
- jegyzőkönyv, tanú meghallgatásáról,
- Rendőrkapitányság jelentése a személyi szabadságot korlátozó rendőri intézkedéssel szembeni Panaszos által benyújtott panasszal kapcsolatban,
- Osztály jelentése a személyi szabadságot korlátozó rendőri intézkedéssel szembeni Panaszos által benyújtott panasszal kapcsolatban,
- Rendőrkapitányság Osztály jelentése a személyi szabadságot korlátozó rendőri intézkedéssel szembeni Panaszos által benyújtott panasszal kapcsolatban,
- Rendőrkapitányság jelentése a személyi szabadságot korlátozó rendőri intézkedéssel szembeni Panaszos által benyújtott panasszal kapcsolatban,
- Osztály jelentése személyi szabadságot korlátozó rendőri intézkedéssel szembeni Panaszos által benyújtott panasszal kapcsolatban,
- jegyzék a letéti tárgyakról elnevezésű nyomtatvány Panaszos vonatkozásában,
- nyomtatvány az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személy őrzésével és ellátásával kapcsolatos adatokról elnevezésű nyomtatvány Panaszos vonatkozásában,
- fogvatartott (elfogott, előállított, elővezetett) kíséréséről kiadási nyilvántartás elnevezésű nyomtatvány Panaszos vonatkozásában,
- nyilatkozat a fogvatartott személy az előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, a hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről elnevezésű nyomtatvány Panaszos vonatkozásában,
- Rendőrkapitányság vezetőjének összefoglaló jelentése Panaszos vonatkozásában,
- Rendőrkapitányság vezetőjének végzése az eljárás felfüggesztéséről Panaszos vonatkozásában,

- parancsnoki kivizsgálás Panaszos vonatkozásában,
- szakmai állásfoglalás.

III.

A tényállás minden részletre kiterjedő tisztázása érdekében lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a Panaszos által előterjesztett panaszban megfogalmazott állításokat alátámasztó bizonyítási indítványt, nyilatkozatot, illetőleg egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során a II. részben felsorolt okiratokon egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdése szerint, a felsorolt közokiratok e jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál az előző közokiratokban foglaltakat vettem alapul.

Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre¹ is.

IV.

A tényállás teljes körű tisztázása szempontjából kiemelt jelentőséggel bírnak a panaszossal szemben történt intézkedés alább részletezett előzményei, amelyek a II. részben említett bizonyítási eszközök alapján kerültek megállapításra.

A * szám alatt található áruház parkolójából szolgálaton kívüli rendőr kért segítséget, egy vele szemben agresszívan viselkedő férfi miatt.

Tekintettel arra, hogy a bejelentés alapján agresszív személlyel szemben kértek rendőri intézkedést.

A rendőr a * szám alatti címen intézkedés alá vonta a rendőri jelentésekben szereplő forgalmi rendszámú * típusú személygépkocsiban tartózkodó Panaszost, amelynek során az intézkedés kezdetén a napszaknak megfelelően köszönt; szolgálati helyét, nevét, rendfokozatát és jelvéyszámát vele közölte és felszólította, hogy igazolja magát, aminek a Panaszos eleget tett és átadta az intézkedő járőr részére a nevére kiállított személy igazolványát, lakcímkártyáját, vezetői engedélyét, valamint a személygépkocsi forgalmi engedélyét.

A Panaszos által átadott okmányok alapján a Panaszos adatait ellenőrizték a körözési nyilvántartásban, valamint az igazoltatás tényét igazoltató lapon rögzítették, majd meghallgatták a Panaszost a rendőri intézkedést kiváltó eseménnyel kapcsolatban.

A rendőri intézkedést két rendőr biztosította, akik a helyszínre érkezésükkor észlelték, hogy Panaszos társa megpróbál emelkedett hangnemben beszélgetést kezdeményezni a Panaszossal. Ekkor közölték vele, hogy várja meg, amíg az intézkedő járőr meghallgatja, és ennek a felszólításnak eleget tett.

¹ Pl.: 1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.

Az intézkedés megkezdését követően * perckor a helyszínrre érkezett a szolgálatparancsnok is, így a helyszínen összesen 3 db megkülönböztető jelzéssel ellátott rendőrségi szolgálati gépjármű és összesen 5 fő egyenruhás rendőr tartózkodott.

A Panaszos kérdésre elmondta, hogy *-n * óra * perc körüli időben a * utca irányából érkezett a tulajdonát képző gépkocsival, amelynek során az * utcában található áruház parkolójában észlelte, hogy van egy szabad parkolóhely. A szabad parkolóhely előtt elhaladt, majd tolatást végezve oda beparkolt.

Az intézkedő rendőr kérdésére elmondta, hogy miközben tolatást végzett, egy sűrke színű gépkocsiban ülő férfi őt kérdőre vonta, hogy mégis, hogy képzeli, hogy a parkolóhelyet előle elfoglalja, mivel ő oda már a beállást megkezdte.

A Panaszos előadta továbbá, hogy a gépjárművet vezető férfival szóváltásba keveredett, de arra vonatkozólag, hogy a szóváltás során milyen kifejezéseket használt, nem emlékszik, valamint elmondta, hogy a férfi nem szidalmazta őt. A Panaszos kérdésre azt nyilatkozta, hogy közte és a férfi között tettelegességre nem került sor, illetőleg a férfi nem mutatott irányába rendőr igazolványt, továbbá nem helyezte magát szolgálatba. A Panaszos közölte azt is, hogy a parkolóban azért állt meg, mert a barátnőjét hozta vásárolni.

A Panaszossal szemben foganatosított rendőri intézkedés közben megérkezett az élettársa, aki fennhangon közölte az intézkedő járőrökkel, hogy „nem vagyunk mi bűnözők, bankrablók, nem történt itt semmi”, majd a kezében lévő bevásárló szatyrokat berakta a Panaszos tulajdonában lévő személygépkocsi jobb első ülése előtt található lábtartóra. Ezt követően őt a rendőr szintén intézkedés alá vonta, melynek során a napszaknak megfelelően köszönt; közölte szolgálati helyét, nevét, rendfokozatát, jelvéyszámát és igazolásra szólította fel, melynek eleget tett és átadta személyazonosító igazolványát, melyet a rendőr átadott kollégája részére, adatainak körözési nyilvántartóban ellenőrzése és rögzítése érdekében.

PANASZOS ÉLETTÁRSA vele szemben lefolytatott rendőri intézkedés (igazoltatás) során ideges volt, kijelentette, hogy neki is van rendőr ismerőse, akit majd telefonon felhív és fel fog mindenkit jelenteni.

PANASZOS ÉLETTÁRSA meghallgatása során a történetekkel kapcsolatban alátámasztotta a Panaszos által előadottakat.

A rendőr ezek után meghallgatta a bejelentőt, aki személyes adatainak zártan kezelését kérte, és aki elmondta, hogy *-n, * óra * perc körüli időben haladt az általa vezetett személygépkocsival a * út irányából az áruház parkoló irányába, melynek során a * szám előtt észlelt egy szabad parkolóhelyet. Irányjelzéssel jelezte parkolási szándékát, azonban a vele ellentétes irányból érkező fekete színű gépkocsi vezetője a személygépkocsijával az üres parkoló helyre betolatott.

Bejelentő ezt követően a fekete színű gépkocsi vezetőjét, az általa vezetett járműben tartózkodva kérdőre vonta, hogy mit gondol magáról, ő szeretett volna beparkolni a szabad parkolóhelyre, amit irányjelzéssel jelzett.

Bejelentő elmondta továbbá, hogy a Panaszos emelkedett hangnemben kiabálni kezdett vele és azt mondta neki, „nehogy azt akard, hogy kiszálljak, és szájba ba****lak apa!”. Bejelentő elmondta továbbá, hogy ezek után a kabátja belső zsebe irányába nyúlt, hogy szolgálati

igazolványát elővéve szolgálatba helyezze magát, azonban ezt nem tette meg, mivel ekkor a férfi azt a kijelentést tette emelkedett hangon, „nehogy azt mondd, hogy rendőr vagy, mert megb****lak, mint az összes többi rendőrt!”.

Bejelentő ezek után telefonon rendőri intézkedést kért. Elmondta, hogy a Panaszos nem indult el az irányába, nem tett ütő mozdulatot, nem vett ki a gépkocsiból semmilyen eszközt, továbbá azt, hogy egy hölgy is tartózkodott a Panaszos által vezetett személygépkocsiban, aki a szóváltást követően bement az áruházba vásárolni.

A rendőr a helyszínen beszerzett információk alapján közölte a Panaszossal, hogy vele szemben ruházat-, illetve csomag-, valamint gépjármű átvizsgálást foganatosít, amit a panaszos megértett és tudomásul vett.

A rendőr a Panaszos gépkocsijának átvizsgálása során 1 db fekete színű teleszkópos bot (vipera) került feltalálásra a vezető ülés mellett lévő, középen található rekeszből. A Panaszos azt nyilatkozta, hogy a teleszkópos botot önvédelmi célból tartja a gépjárműben.

A rendőr ezek után közölte a Panaszossal, hogy a teleszkópos bot a 175/2003. (X. 28.) Korm. rendelet mellékletének a) pontja alapján közbiztonságra különösen veszélyes eszköznek minősül, amit tudomásul vett, továbbá azt, hogy vele szemben a közbiztonságra különösen veszélyes eszközzel kapcsolatos szabálysértés, valamint rendzavarás szabálysértés miatt szabálysértési feljelentéssel él. A rendőr a teleszkópos botot a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 75. § (1) bekezdés a) pontja alapján átvételi elismervény ellenében visszatartotta, melyet a Panaszos aláírt.

A rendőr által lefolytatott rendőri intézkedés során a Panaszos személyazonosító iratai a rendőrnél voltak, azok nem kerültek közben a Panaszos részére visszaadásra és az intézkedés során sem hangzott el az intézkedő járőrök részéről olyan kijelentés, hogy a Panaszossal szembeni intézkedést befejezték.

A rendőr ezek után az általa megállapítottakat szóban jelentette a szintén a helyszínen tartózkodó szolgálatparancsnoknak, aki felvette a kapcsolatot a Rendőrkapitányság Osztály vezetőjével, aki arról tájékoztatta, hogy a Panaszossal szemben a szabálysértési eljárást azonnal lefolytatják.

Ezek után a rendőrök közölték a Panaszossal, hogy a Rendőrkapitányságra előállítják, közbiztonságra különösen veszélyes eszköz birtoklása és rendzavarás szabálysértésének elkövetése miatt, az eljárás azonnal lefolytatásra kerül vele szemben, melyet megértett és tudomásul vett.

A Panaszos a helyszínen a közbiztonságra különösen veszélyes eszköz birtoklása miatti szabálysértés tényét elismerte, azonban a rendzavarás szabálysértés elkövetését nem, a szabálysértési nyilatkozat kitöltését a helyszínen megtagadta.

A helyszínen foganatosított rendőri intézkedést a rendőr jelentette a Tevékenység-irányítási Központ ügyeletesének, majd a Panaszost a Rendőrkapitányságra előállította, ahol sérülés- és panaszmentesen * óra * perckor az előállító helyiségben elhelyezésre került. A Panaszos az előállító helyiségben történő elhelyezése során sérülésre, panaszra nem hivatkozott, az erről szóló nyilatkozatot aláírta.

A Panaszos a szabálysértési előkészítő eljárás keretében *-n, * óra * perc és * óra * perc közötti időben került meghallgatásra, majd * óra * perckor szabadon bocsátották.

V.

A panasz vizsgálata során az alábbiakat állapítottam meg:

1. Az előállítás jogalapja.

Az Rtv. 1. § (2) bekezdés 2. és 3. pontja szerint:

„(2) A rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében:

2. szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében,

3. ellátja a közbiztonságra veszélyes egyes eszközök és anyagok előállításával, forgalmazásával és felhasználásával kapcsolatos hatósági feladatokat, ”

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van. ”

Az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1) A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

(2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár. ”

Az Rtv. 19. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható. ”

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 9. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett - ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak - szóbeli figyelmeztetést alkalmaz. ”

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja II. fordulata szerint:

*„(2) A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,
f) ...akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, ... ”*

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 124. § (1) bekezdése alapján:

„A szabálysértési elzárással is büntethető szabálysértés miatt őrizetbe vett személyt a rendőrség a gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából a bíróság elé állítja.”

A Szabs. tv. 169. § (1) bekezdése alapján:

„Aki

*a) verekszik, továbbá aki mást verekedésre felhív,
szabálysértést követ el.”*

[Rendzavarás, elzárással is büntethető szabálysértés]

A Szabs. tv. 198. § (1) és (2) bekezdése alapján:

„(1) Aki a közbiztonságra különösen veszélyes eszközök birtoklására, szállítására, forgalmazására vonatkozó szabályokat megszegi, szabálysértést követ el.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a rendőrség hatáskörébe tartozik.”

[A közbiztonságra különösen veszélyes eszközzel kapcsolatos szabálysértés]

A Panaszos állítása szerint a rendőrök őt jogtalanul állították elő.

A II. részben felsorolt bizonyítási eszközök tartalmát vizsgálva megállapítható, hogy a Panaszos nyilatkozatai között eltérések vannak a panasz és annak megerősítése, a helyszínen történt meghallgatásáról készített rendőri jelentésben, továbbá a szabálysértési eljárásban az eljárás alá vont személykénti meghallgatásáról készült jegyzőkönyvben, valamint a Panaszos által *-n tett bejelentésről készült jegyzőkönyvben foglaltak szerint. Mivel a Panaszos önmagának is ellentmondó nyilatkozatokat tett (pl. pontosan nem emlékezett arra, mit mondtak egymásnak a vita hevében vagy sem, a szürke autót vezető személy felfedte-e a gépkocsiban ülve, hogy rendőr vagy sem), a hatóság ezeket a bizonyítékokat nem értékelhette egyenlő súllyal a rendőri jelentésekkel, valamint további közokiratokkal, hanem az utóbbiakat részesítette előnyben a bizonyító erő tekintetében, így a tényállást azokra alapítva állapította meg.

Az előbbiek értelmében megállapítható volt, hogy a Rendőrkapitányság munkatársai a bejelentést követően, a kapott utasítás szerint haladéktalanul a helyszínre vonultak.

Meghallgatták a Panaszost, aki elismerte, hogy a Skodát vezető férfival szóváltásba keveredett, de arra vonatkozólag, hogy a szóváltás során milyen kifejezéseket használt, nem emlékezett, valamint elmondta, hogy a férfi nem szidalmazta őt.

Panaszos élettársa fennhangon közölte az intézkedő járőrökkel, hogy „nem vagyunk mi bűnözők, bankrablók, nem történt itt semmi”.

Bejelentő elmondta, hogy a Panaszos emelkedett hangnemben kiabálni kezdett vele és azt mondta neki, „nehogy azt akard, hogy kiszálljak, és szájba ba****lak apa!”. Bejelentő elmondta továbbá, hogy ezek után a kabátja belső zsebe irányába nyúlt, hogy szolgálati igazolványát elővéve szolgálatba helyezze magát, azonban ezt nem tette meg, mivel ekkor a férfi azt a kijelentést tette emelkedett hangon, „nehogy azt mondd, hogy rendőr vagy, mert megb****lak, mint az összes többi rendőrt!”.

A Panaszos, előállítás során, meghallgatása alkalmával jegyzőkönyvben rögzített vallomásában előadta, hogy a szabálysértési feljelentést megismerte, az abban foglaltak „nagyjából jól” tartalmazzák az általa elmondottakat.

Azt határozottan cáfolta, hogy részéről elhangzott volna az, hogy „nehogy azt akard, hogy kiszálljak, és szájba b*****lak apa”, továbbá nem is fenyegette meg semmivel a bejelentőt. Azt elismerte, hogy mondott olyat, hogy „b**d meg”.

„Sajnos nem” emlékezett szó szerint arra a Panaszos, hogy mit mondott a helyszínen, „de az biztos, hogy semmi olyat, ami arra utalt volna”, hogy meg akarja verni a bejelentőt, vagy „verekedésbe keveredni”.

A rendőr a Panaszos gépkocsijának átvizsgálása során 1 db fekete színű teleszkópos bot (vipera) került feltalálásra a vezető ülés mellett lévő, középen található rekeszből. A Panaszos azt nyilatkozta, hogy a teleszkópos botot önvédelmi célból tartja a gépjárműben.

A rendőr ezek után közölte a Panaszossal, hogy a teleszkópos bot a 175/2003. (X. 28.) Korm. rendelet mellékletének a) pontja alapján közbiztonságra különösen veszélyes eszköznek minősül, amit tudomásul vett, továbbá azt, hogy vele szemben a közbiztonságra különösen veszélyes eszközzel kapcsolatos szabálysértés, valamint rendzavarás szabálysértés miatt szabálysértési feljelentéssel él. A rendőr a teleszkópos botot a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 75. § (1) bekezdés a) pontja alapján átvételi elismervény ellenében visszatartotta, melyet a Panaszos aláírt.

A bejelentés, valamint a helyszínen beszerzett adatok alapján felmerült a gyanú arra, hogy a Panaszos cselekményével – szabálysértési elzárással is büntethető – rendzavarást követett el, illetve az Sztv. 198. § (1) bekezdésébe ütköző, a közbiztonságra különösen veszélyes eszközzel kapcsolatos szabálysértést is megvalósított, amit a szabálysértési nyilatkozat kitöltésével elismert.

Tekintettel arra, hogy a gyorsított bírósági eljárás lefolytatásához szükséges törvényi feltételek fennálltak, ezért az előkészítő eljárásban indokolt volt a Panaszos jegyzőkönyvben történő meghallgatása annak érdekében, hogy szabálysértési őrizetbevétel elrendelése mellett a hatóság a gyorsított bírósági eljárás lefolytatásához szükséges bizonyítékokat beszerezze.

A kifejtettek szerint a rendőrök kellő jogalap birtokában állították elő a Panaszost.

A fentiek alapján a benyújtott panasz az előállítás jogalapjának hiánya tekintetében alaptalan.

2. A rendőri intézkedés részrehajló volta.

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése szerint:

„(2) A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”

A Rendőrség Etikai Kódexének (a továbbiakban: Etikai Kódex) 1. pontjának második része alapján:

„Önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.”

Az Etikai Kódex 4. pontja szerint:

„A rendőr elismeri és védi az emberi méltóságot, tiszteletben tartja az emberi és a személyiségi jogokat. Elfogulatlanul jár el nemre, korra, állampolgárságra, etnikai hovatartozásra, vallási és politikai meggyőződésre, társadalmi és vagyoni helyzetre tekintet nélkül.”

Az Etikai Kódex 5. pontja szerint:

„A rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.”

Az Etikai Kódex 7. pontjának utolsó mondata szerint a rendőr:

„Tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Panaszos állítása szerint azért került sor az előállítására, mert „egy magas pozícióban lévő ezredes utasítására hurcolták el, mint egy bűnözőt”.

A II. részben felsorolt bizonyítási eszközök tartalmát vizsgálva megállapítható, hogy a Panaszos nyilatkozatai között eltérések vannak a panasz és annak megerősítése, a helyszínen történt meghallgatásáról készített rendőri jelentésben, továbbá a szabálysértési eljárásban az eljárás alá vont személykénti meghallgatásáról készült jegyzőkönyvben, valamint a Panaszos által *-n tett bejelentésről készült jegyzőkönyvben foglaltak szerint. Mivel a Panaszos önmagának is ellentmondó nyilatkozatokat tett (pl. pontosan nem emlékezett arra, mit mondtak egymásnak a vita hevében vagy sem, a szürke autót vezető személy felfedte-e a gépkocsiban ülve, hogy rendőr vagy sem), a hatóság ezeket a bizonyítékokat nem értékelhette egyenlő súllyal a rendőri jelentésekkel, valamint további közokiratokkal, hanem az utóbbiakat részesítette előnyben a bizonyító erő tekintetében, így a tényállást azokra alapítva állapította meg.

Az előbbieket értelmében megállapítható volt, hogy az intézkedésben részt vevő rendőrök a Rendőrkapitányság Rendészeti osztályvezetője felé tett bejelentése alapján szálltak ki a helyszínre. Elmondása szerint az áruház parkolójában szóváltásba keveredett egy férfival, aki vele szemben fenyegető kifejezéseket használt. A helyszínre kikerülő rendőrök meghallgatták a Panaszost, bejelentőt pedig visszatartották attól, hogy a Panaszossal újabb szóváltásba keveredjen, majd őt is meghallgatták a történetekről. A meghallgatások, valamint a Panaszos gépkocsijának átvizsgálása során a közbiztonságra különösen veszélyes eszköz feltalálása alapján megalapozott gyanú merült fel arra vonatkozóan, hogy a Panaszos elkövette a közbiztonságra különösen veszélyes eszközzel kapcsolatos szabálysértést, továbbá a rendzavarás szabálysértését, amelyek közül az előbbinek elkövetését elismerte, az utóbbiét azonban nem. Tekintettel arra, hogy az el nem ismert szabálysértés elzárással is büntethető, az időközben szintén a helyszínre érkező rendőr telefonon felvette a kapcsolatot a Rendőrkapitányság Osztályának vezetőjével, aki tájékoztatta, hogy a Panaszossal szemben azonnal lefolytatják az eljárást, amennyiben őt hatóságuk elé állítják. A rendőr törzsőrmester ezt követően közölte a Panaszossal, hogy az előállítása szükségessé vált a Rendőrkapitányságra.

A kifejtettekből következően a Panaszos előállítására nem azért került sor, hogy a parkolói incidensben részt vett rendőr ezredes elégtételt vehessen, hanem mivel az a szabálysértési eljárás azonnali lefolytatása érdekében szükséges és jogszerű volt.

A kifejtetteket támasztja alá továbbá a Rendőrkapitányság azon nyilatkozata, amellyel a későbbiekben kérte a szabálysértési ügyben más hatóság kijelölését, mivel bejelentő élettársa a dolgozójuk, és ezért úgy ítélték meg, hogy a hatóság tagjaitól az ügy elfogulatlan megítélése nem várható el.

E sérelemmel kapcsolatban megállapítottam, hogy a rendőrök intézkedési kötelezettségüknek tettek eleget, nem merült fel olyan körülmény, amely alátámasztotta volna azt, hogy a Panaszost a magas rangú rendőrtiszt kívánságára állították volna elő, ezért a panasz e tekintetben alaptalan.

VI.

Az Rtv. 93/A. § (7) bekezdés második mondata alapján:

„Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a belső bűnmegelőzési és bünfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, illetve a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”

1. Az előállítás jogalapja.

A Panasztestület megállapította, hogy a Panaszos előállítására megfelelő jogalap nélkül került sor, így álláspontja szerint sérült a Panaszos személyi szabadsághoz való alapvető joga az előállítás foganatosítása kapcsán.

A Panasztestület állásfoglalásával az alábbi tényállás és a kifejtett jogi indokok alapján nem értek egyet.

A II. részben felsorolt bizonyítási eszközök tartalmát vizsgálva megállapítható, hogy a Panaszos nyilatkozatai között eltérések vannak a panasz és annak megerősítése, a helyszínen történt meghallgatásáról készített rendőri jelentésben, továbbá a szabálysértési eljárásban az eljárás alá vont személykénti meghallgatásáról készült jegyzőkönyvben, valamint a Panaszos által *-n tett bejelentésről készült jegyzőkönyvben foglaltak szerint. Mivel a Panaszos önmagának is ellentmondó nyilatkozatokat tett (pl. pontosan nem emlékezett arra, mit mondtak egymásnak a vita hevében vagy sem, a szürke autót vezető személy felfedte-e a gépkocsiban ülve, hogy rendőr vagy sem), a hatóság ezeket a bizonyítékokat nem értékelhette egyenlő súllyal a rendőri jelentésekkel, valamint további közokiratokkal, hanem az utóbbiakat részesítette előnyben a bizonyító erő tekintetében, így a tényállást azokra alapítva állapította meg.

Az előbbiek értelmében megállapítható volt, hogy a Rendőrkapitányság munkatársai a bejelentést követően, a kapott utasítás szerint haladéktalanul a helyszínre vonultak.

Meghallgatták a Panaszost, aki elismerte, hogy a személygépkocsit vezető férfival szóváltásba keveredett, de arra vonatkozólag, hogy a szóváltás során milyen kifejezéseket használt, nem emlékezett, valamint elmondta, hogy a férfi nem szidalmazta őt.

A Panaszos élettársa fennhangon közölte az intézkedő járőrökkel, hogy „nem vagyunk mi bűnözők, bankrablók, nem történt itt semmi”.

Bejelentő elmondta, hogy a Panaszos emelkedett hangnemben kiabálni kezdett vele és azt mondta neki, „nehogy azt akard, hogy kiszálljak, és szájba ba****lak apa!”. Bejelentő elmondta továbbá, hogy ezek után a kabátja belső zsebe irányába nyúlt, hogy szolgálati igazolványát elővéve szolgálatba helyezze magát, azonban ezt nem tette meg, mivel ekkor a férfi azt a kijelentést tette emelkedett hangon, „nehogy azt mondd, hogy rendőr vagy, mert megb****lak, mint az összes többi rendőrt!”.

A Panaszos, előállításakor, meghallgatása alkalmával jegyzőkönyvben rögzített vallomásaiban előadta, hogy a szabálysértési feljelentést megismerte, az abban foglaltak „nagyjából jól” tartalmazzák az általa elmondottakat.

Azt határozottan cáfolta, hogy részéről elhangzott volna az, hogy „nehogy azt akard, hogy kiszálljak, és szájba b****lak apa”, továbbá nem is fenyegette meg semmivel a bejelentőt. Azt elismerte, hogy mondott olyat, hogy „b**d meg”.

„Sajnos nem” emlékezett szó szerint arra a Panaszos, hogy mit mondott a helyszínen, „de az biztos, hogy semmi olyat, ami arra utalt volna”, hogy meg akarja verni a bejelentőt, vagy „verekedésbe keveredni”.

A rendőr a Panaszos gépkocsijának átvizsgálása során 1 db fekete színű teleszkópos bot (vipera) került feltalálásra a vezető ülés mellett lévő, középen található rekeszből. A Panaszos azt nyilatkozta, hogy a teleszkópos botot önvédelmi célból tartja a gépjárműben.

A rendőr ezek után közölte a Panaszossal, hogy a teleszkópos bot a 175/2003. (X. 28.) Korm. rendelet mellékletének a) pontja alapján közbiztonságra különösen veszélyes eszköznek minősül, amit tudomásul vett, továbbá azt, hogy vele szemben a közbiztonságra különösen veszélyes eszközzel kapcsolatos szabálysértés, valamint rendzavarás szabálysértés miatt szabálysértési feljelentéssel él. A rendőr a teleszkópos botot a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 75. § (1) bekezdés a) pontja alapján átvételi elismervény ellenében visszatartotta, melyet a Panaszos aláírt.

A bejelentés, valamint a helyszínen beszerzett adatok alapján felmerült a gyanú arra, hogy a Panaszos cselekményével – szabálysértési elzárással is büntethető – rendzavarást követett el, illetve az Sztv. 198. § (1) bekezdésébe ütköző, a közbiztonságra különösen veszélyes eszközzel kapcsolatos szabálysértést is megvalósított, amit a szabálysértési nyilatkozat kitöltésével elismert.

Tekintettel arra, hogy a gyorsított bírósági eljárás lefolytatásához szükséges törvényi feltételek fennálltak, ezért az előkészítő eljárásban indokolt volt a Panaszos jegyzőkönyvben történő meghallgatása annak érdekében, hogy szabálysértési őrizetbevétel elrendelése mellett a hatóság a gyorsított bírósági eljárás lefolytatásához szükséges bizonyítékokat beszeresse.

A kifejtettek szerint a rendőrök kellő jogalap birtokában állították elő a Panaszost.

Mivel a kifejtettek szerint a rendőrök kellő jogalap birtokában állították elő a Panaszost, a Panasztestület döntésével nem értettem egyet.

2. A rendőri intézkedés részrehajló volta.

A Panasztestület a Panaszos részrehajló rendőri intézkedésre vonatkozó sérelme kapcsán arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőrség részrehajlóan intézkedett a Panaszossal szemben, így sérült a Panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga. Következtetését arra alapozta, hogy mivel az állásfoglalásban megállapította az előállítás jogszerűtlenségét, ebből számára következik az intézkedés részrehajló volta is. A részrehajló eljárásnak két esetkörét vázolta fel, azt azonban nem fejtette ki, hogy a rendőrök eljárása megítélése szerint melyik esetet valósítja meg ezek közül. A számára rendelkezésre álló bizonyítékok között fennálló ellentmondást sem tudta feloldani, értéktétele mindössze az előállítás általa jogszerűtlennek minősítésén alapszik.

A Panasztestület állásfoglalásával az alábbi tényállás és a kifejtett jogi indokok alapján nem értek egyet.

A II. részben felsorolt bizonyítási eszközök tartalmát vizsgálva megállapítható, hogy a Panaszos nyilatkozatai között eltérések vannak a panasz és annak megerősítése, a helyszínen történt meghallgatásáról készített rendőri jelentésben, továbbá a szabálysértési eljárásban az eljárás alá vont személykénti meghallgatásáról készült jegyzőkönyvben, valamint a Panaszos által *-n tett bejelentésről készült jegyzőkönyvben foglaltak szerint. Mivel a Panaszos önmagának is ellentmondó nyilatkozatokat tett (pl. pontosan nem emlékezett arra, mit mondtak egymásnak a vita hevében vagy sem, a szürke autót vezető személy felfedte-e a gépkocsiban ülve, hogy rendőr vagy sem), a hatóság ezeket a bizonyítékokat nem értékelhette egyenlő súllyal a rendőri jelentésekkel, valamint további közokiratokkal, hanem az utóbbiakat részesítette előnyben a bizonyító erő tekintetében, így a tényállást azokra alapítva állapította meg.

Az előbbieket értelmében megállapítható volt, hogy az intézkedésben részt vevő rendőrök a Rendőrkapitányság Rendészeti osztályvezetője felé tett bejelentése alapján szálltak ki a helyszínre. Elmondása szerint a áruház parkolójában szóváltásba keveredett egy férfival, aki vele szemben fenyegető kifejezéseket használt. A helyszínre kiérkező rendőrök meghallgatták a Panaszost, bejelentőt pedig visszatartották attól, hogy a Panaszossal újabb szóváltásba keveredjen, majd őt is meghallgatták a történetekről. A meghallgatások, valamint a Panaszos gépkocsijának átvizsgálása során a közbiztonságra különösen veszélyes eszköz feltalálása alapján megalapozott gyanú merült fel arra vonatkozóan, hogy a Panaszos elkövette a közbiztonságra különösen veszélyes eszközzel kapcsolatos szabálysértést, továbbá a rendzavarás szabálysértését, amelyek közül az előbbinek elkövetését elismerte, az utóbbiét azonban nem. Tekintettel arra, hogy az el nem ismert szabálysértés elzárással is büntethető, az időközben szintén a helyszínre érkező rendőr telefonon felvette a kapcsolatot a Rendőrkapitányság Osztályának vezetőjével, aki tájékoztatta, hogy a Panaszossal szemben azonnal lefolytatják az eljárást, amennyiben őt hatóságuk elé állítják. A rendőr ezt követően közölte a Panaszossal, hogy az előállítása szükségessé vált a Rendőrkapitányságra.

A kifejtettekből következően a Panaszos előállítására nem azért került sor, hogy a parkolói incidensben részt vett rendőr ezredes elégtételt vehessen, hanem mivel az a szabálysértési eljárás azonnali lefolytatása érdekében szükséges és jogszerű volt.

A kifejtetteket támasztja alá továbbá a Rendőrkapitányság azon nyilatkozata, amellyel a későbbiekben kérte a szabálysértési ügyben más hatóság kijelölését, mivel bejelentő élettársa

a dolgozójuk, és ezért úgy ítélték meg, hogy a hatóság tagjaitól az ügy elfogulatlan megítélése nem várható el.

A Panasztestület nem indokolta meg az e tárgyban kialakított állásfoglalását, mert önmagában az, hogy egy intézkedés jogalapját fenn nem állónak tartja, nem valósítja meg egyben annak részrehajló voltát is, amennyiben az általa egyébként felvázolt esetkörök valamelyike bizonyíthatóan nem állt fenn. A határozat V. rész 2. pontjában kifejtettek ellenben bizonyítékokkal támasztják alá azt a hatósági döntést, amely szerint az intézkedés nem volt részrehajló.

Mivel a kifejtettek szerint a rendőrök eljárása nem volt részrehajló, a Panasztestület döntésével nem értettem egyet.

VII.

Ket. 35. § (1) bekezdés „Ha jogszabály további követelményt nem állapít meg, a kérelem tartalmazza az ügyfélnek és képviselőjének a nevét, lakcímét vagy székhelyét, az ügyfélnek a hatóság döntésére való kifejezett kérelmét, továbbá meg lehet adni az elektronikus levélcímet, a telefax számát vagy a telefonos elérhetőséget.”

Figyelemmel arra, hogy a Panaszos a hangnemet, a bánásmódot, valamint az előállítás időtartamát nem sérelmezte, ezért ezt a kérdést érdemben nem vizsgáltam.

Ezzel kapcsolatosan a Fővárosi Törvényszék már korábbi – 20.K.31.855/2011/8. számú – ítéletében kimondta, hogy *„A bíróság e körben jegyzi meg, hogy az alperesi határozat kizárólag a felperes panaszában foglaltakra kell, hogy reagáljon függetlenül attól, hogy a Független Rendészeti Panasztestület esetlegesen a felperes panaszát meghaladóan más jellegű jogkérdésekben is állást foglal.”*

A Kúria Kfv.III.37.807/2013/4. számú ítélete a fentieket alátámasztja, amely szerint *„(...) A FRP-nek az előállítás időtartamára vonatkozó megállapításra nézve rögzítette, hogy e körben a felperes nem terjesztett elő panaszt, ezért annak jogszerűségéről nem kellett döntenie.”*

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikk;
- a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. III. törvény 195. § (1) bekezdése, 330. § (2) bekezdése, 340/B. § (1) és (2) bekezdése, 394/B. § (1) bekezdése, 397/I. § (1) bekezdése; 397/J § b) pontja;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 50. § (1) bekezdése, 100. § (1) bekezdés e) pontja, 109. § (1) bekezdése a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 1. §. (2) bekezdés 2. és 3. pontja, 13. § (1) és (2) bekezdése, 15. § (1) és (2) bekezdése, 19. § (1) bekezdése, 33. § (2) bekezdése f) pontja II. fordulata;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 9. § (1) bekezdése;
- a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 124. § (1) bekezdése, 169. § (1) bekezdése, 198. § (1) és (2) bekezdése;
- a Rendőrség Etikai Kódexének 1. pontjának második része, 4. pontja, 5. pontja, 7. pontjának utolsó mondata.

Budapest, 2016. december 16.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**